

1498 Astæ cum equitatu continuerat, Bretolam oppidum, quod quidem illis in finibus fratres duo in Ludovici fidem recepti obtinebant, capit. Ludovicus per legatum ea de re certiores Patres facit, eorumque consilium exquirit. Patres molesta sibi esse, quæ intellexissent, legato responderunt: *Belli enim initium se se factum videre: ita se tamen Ludovici prudentia confidere, ut omnibus illum in commodis remedia celeriter adhibeturum esse non dubitent, præsertim cum is tantum auri possideat, quantum paulo ante ipsem ejus legatus exploratum sibi esse palam dixerit.* Legatis in Galliam profectis rex proposuit, constitutum sibi esse, Mediolani regnum, quod sibi hæreditatis jure deberetur, ab Ludovico armis repetere: cupere re publicam ejus belli sociam habere. Illi se ad Senatum ea de re literas datus dixerunt, eique, quod Senatus jussisset, renunciatus. Illis autem in literis legati adscripserunt, nihil prætermittere Ludovicum, per amicos regios orando, pollicendo, ut se in Regis amicitiam insinuet. Patres, re complures dies agitata, tametsi viderent periculosem esse, maximum amplissimumque regem sibi finitimum in Italiam adducere, tamen, propterea quod existimabant neminem eo in regno perniciosiorem civitati esse posse, quam is erat, quem permultos annos habuissent; verebanturque, si regis amicitiam repudiarent, ne se is cum Ludovico in re publicæ fraudem conjungeret, quam certe societatem Ludovicus nullis non conditionibus esset accepturus, ut bellum ab se averteret: ei rei animum adhibuerunt. Accedebat ad superiores causas etiam hæc, quod nonnulli recentes ac perpetuæ in re publicam Ludovici contumeliam, oblata prope a Diis immortalibus facultate, civium animos ad vindictam extendam incitabant. nonnullos etiam augendi fines imperii cupiditas, justo præsertim nomine, justisque de causis, incendebat: ut sunt plerumque homines natura proclinati ad ea propaganda, quæ possident. Itaque literas ad legatos dant: regi respondeant, secum eo consensuros, bellumque una suscepturos atque gesturos, modo is ipso-

Fœdus cum
Ludovico
XII. Gal-
lia rege,
sancitum.